

JUDr. Vilém Knoll, Ph.D.
katedra právních dějin

Posudek na diplomovou práci

**Jiří Cihlář, *Vojenské trestní právo ve Francii v období 1789 až 1815,*
Plzeň 2015, 88 s.**

Předloženou práci autor rozdělil do devíti částí, včetně úvodu, závěru, cizojazyčného resumé a seznamu použitých zdrojů. Hlavní část tak tvoří šest kapitol, dále většinou dělených na podkapitoly. Postupně představují prameny vojenského trestního práva (včetně stručného vývoje francouzského vojenského trestního práva před rokem 1789 a systému vojenské trestní justice), pojem vojenského trestního činu (i s výkladem dalších pojmů), systém trestů, přehled zvláštní části, vojenské trestní řízení a stručnou komparaci s českým vojenským trestním právem. Poslední část tvoří přílohy.

1

Práce psaná dobrým slohem je založena zejména na rozboru řady zákonných ustanovení, přičemž je nutno vyzdvihnout autorovu práci s francouzským dobovým materiálem, který není běžně dostupný. Z těchto důvodů některé své překlady uvádí v plném rozsahu v příloze, což lze jen přivítat. Informace získané ze zákonných textů doplňuje znalostmi získanými z literatury, a to prakticky výhradně z francouzské. Využívá přitom zejména dobových slovníků a příruček. Přínosem práce je zejména komplexní představení zákonné úpravy pojednávané problematiky českému čtenáři. Jde o problematiku velmi zajímavou – i vzhledem k obecné oblíbenosti pojednávaného období – ale v českém prostředí dosud nezpracovanou.

Právě v důsledku využití francouzských materiálů místy dochází k drobné slohové neobratnosti, která však na smyslu nic nemění a lze ji odpustit tím spíše, že

diplomant pro srovnání často uvádí, pokud jde o zákonné texty, také originální znění (obvykle v poznámce pod čarou). Drobné výhrady lze mít i k některým užitým termínům, například *le Grand Prévôt* (s. 5) je spíše velký či vrchní soudce, než dvorský soudce, podobně v příloze č. 2 (s. 67) by bylo lépe přeložit Chef de bataillon jako velitel praporu. U seržant-majora, seržanta a kaprála pak chybí některá zpřesnění (trén, dělostřelectvo), ale to je pravděpodobně důsledkem převzetí z tam uvedeného zdroje bez úprav. Celkově však je nutno práci s francouzskými materiály a jejich překlady hodnotit velmi vysoko.

Poněkud problematičtější je text kapitoly 7., zabývající se srovnáním dobové úpravy se současnou úpravou českou. Z něj se zdá, že autor považuje za současný základní předpis zákon č. 40/1990 Sb. (viz s. 54), který však byl nahrazen zákonem č. 40/2009 Sb. Při kontrole se zákonným textem však naštěstí (pro diplomanta) zjišťujeme, že pro srovnávání užívá opravdu úpravu v současnosti účinnou. Jedná se tedy spíše jen o slohovou neobratnost, která však bez bližšího zkoumání může vést k tristnímu hodnocení této kapitoly, kterou je ale i přesto nutno považovat za příliš stručnou.

Užité zdroje – prameny i literatura – jsou odpovídající a je na ně v textu řádně odkazováno. V závěrečném přehledu zdrojů nejsou jednotlivé položky řazeny abecedně dle jmen autorů, v některých případech není zařazení do struktury správně (je uveden zákon v literatuře, deklaraci práv člověka a občana nelze považovat za „ostatní vojenské právní předpisy“ atp.).

Poznámkový aparát užitý v práci je odpovídající – 140 poznámek pod čarou na více 50 stranách vlastního textu, k čemuž je nutno připočítat místy užívané odkazy na právní předpisy učiněné standardním způsobem přímo v textu.

Práci je možno považovat za výstup projektů SGS-2012-091 „Pozapomenuté právní instituty“ a SGS-2014-060 „Právo v běhu času“, který však původně nebyl plánován. O to cennější je. Autor vystupoval v rámci projektů velmi aktivně, čehož důkazem je, že některé části práce byly již prezentovány na vědeckých konferencích

či kolokviích¹ a následně odevzdány k publikaci.² Zúčastnil se také dvou soutěží studentských vědeckých prací, přičemž v jedné postoupil i do československého finále.³ I to svědčí o kvalitě předložené práce.

Práci přes uvedené připomínky, které jsou za marginálního rázu, je nutno vysoko hodnotit. Diplomant se nelehkého úkolu, který si před sebou vytyčil volbou tohoto individuálního tématu, zhostil velmi kvalitně. Rád proto připouštím předloženou diplomovou práci k obhajobě a navrhuji ji hodnotit známkou výborně.

Témata k obhajobě:

Problematika využití v práci zpracovaných zákonných norem v praxi.

Systematika vojenských trestů v Napoleonském období.

3

Bayreuth 23. dubna 2015

¹ *Vojenské trestní právo ve Francii v období 1789 až 1815*, Právo v běhu času, Plzeň, 21. 11. 2013; *Francouzské vojenské právo časů revolučních a císařských*, Naděje právní vědy – Býkov 2013, Býkov, 29. 11. – 1. 12. 2013; *Jak se trestali vojáci ve Francii za časů Napoleona*, Právo v běhu času, Plzeň, 16. 12. 2014.

² CIHLÁŘ, Jiří. *Francouzské vojenské trestní právo hmotné*. In: KNOLL, Vilém. Ed. *Naděje právní vědy*. Býkov 2013. Sborník z mezinárodního setkání mladých vědeckých pracovníků. Plzeň, v tisku; CIHLÁŘ, Jiří. *Jak se trestali vojáci ve Francii za časů Napoleona*. rkp. odevzdaný vedoucímu projektu k tisku.

³ S prací *Francouzské vojenské trestní právo hmotné v období 1789 až 1815* se zúčastnil fakultní soutěže „Studentská vědecká odborná činnost na FPR ZČU“ (Plzeň, 1. 7. 2014) a postoupil do mezifakultního finále, kterým byla Česko-slovenská právnická soutěž o nejlepší studentskou vědeckou práci pro rok 2014 (Plzeň, 18. – 20. 9. 2014). S prací *Le droit pénal militaire á la période de la Révolution française et les guerres napoléoniennes en France* se pak zúčastnil Konference studentských odborných prezentací v cizích jazycích 2014, kterou pořádá v rámci ZČU UJP (Plzeň, 8. 11. 2014).